

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobce: **T. S.**, nar. X, státní příslušnost X
bytem X
zast. Mgr. Pavolem Kehlem, advokátem
sídlem Panská 895/6, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 6. 2023, č. j. MV-65965-5/SO-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět přezkumu

1. Žalobce se domáhá u Městského soudu v Praze (dále jen „*městský soud*“) svou žalobou zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „*ministerstvo*“ či „*prvostupňový orgán*“) ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

9. 3. 2023, č. j. OAM-4760/DP-2023 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“) a zároveň bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

2. Rozhodnutím ministerstva bylo podle ust. § 169r odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „*zákon o pobytu*“) zastaveno řízení o žádosti žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem společného soužití rodiny.

II. Žalobní body

3. Žalobce namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem společného soužití rodiny byla podána oprávněně. Žalobce tvrdí, že rozhodnutí žalované je v rozporu s ust. § 60 odst. 7 zákona o pobytu. Důvodnost své žádosti, jakož i správní žaloby odvozuje žalobce analogicky z ust. § 68 odst. 3 písm. f) zákona o pobytu. Toto ustanovení upravuje otázku posouzení doby pobytu cizince žádajícího o udělení trvalého pobytu. Z dikce tohoto ustanovení vyplývá, že fikce oprávnění k pobytu se do doby nepřetržitého pobytu započítává, avšak pouze za předpokladu, že cizinci je požadovaný pobyt udělen, např. cizinec, který žádá o udělení trvalého pobytu v době, kdy mu svědčí fikce oprávnění k pobytu, správní orgán standardně s odkazem na ust. § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení o žádosti o trvalý pobyt přeruší na tzv. předběžnou otázku, kterou je řízení o udělení požadovaného dlouhodobého pobytu (resp. jeho prodloužení). Pokud je pobyt povolen, má se za to, že tato doba pobytu v rámci tzv. fikce oprávněného k pobytu, je započitatelná do celkové doby pobytu cizince na území. Dle názoru žalobce z logiky tohoto ustanovení vyplývá, že zákonodárce tím dal jasně najevo, že na cizince, který na území ČR pobývá na základě tzv. fikce k pobytu a posléze mu je jeho požadované oprávnění uděleno, nutno pohlížet tak, jakoby mu toto oprávnění svědčilo již ode dne podání žádosti.
4. Pokud jde o postoj žalované, že žádost o jiná pobytová oprávnění nelze podat v době fikce, tato situace je odlišná od situace žalobce. Žalobce je totiž cizincem, kterému bylo požadované vízum uděleno, a který o povolení k dlouhodobému pobytu žádal nikoliv v době tzv. fikce oprávnění k pobytu, ale v době, kdy už byl držitelem dlouhodobého víza. Žalovaná svým rozhodnutím porušila ust. § 60 odst. 7 zákona o pobytu ve spojení s ust. § 169r odst. 1 písm. c) tohoto zákona, konsekventně také porušila ust. § 42a odst. 6 tohoto zákona, neboť žádost žalobce byla podána v době, kdy byl žalobce k tomuto podání oprávněn.

III. Vyjádření žalované

5. V písemném vyjádření k žalobě setrvala žalovaná na právních názorech uvedených v napadeném i prvostupňovém rozhodnutí, a v plném rozsahu na ně odkázala.
6. Žalovaná uvedla, že námitku žalobce vztahující se k nezákonnosti napadeného rozhodnutí považuje za nedůvodnou. Žalobce nebyl oprávněn podat žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem společného soužití rodiny, neboť nesplnil podmínku zakotvenou v § 42a odst. 6 zákona o pobytu, když ke dni podání žádosti pobýval na území na základě víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území méně než 6 měsíců.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

7. Žalovaná nesouhlasí se žalobcem, že podle § 60 odst. 7 zákona o pobytu dobu jeho pobytu na území na základě dlouhodobého víza nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území (uděleného s platností od 15. 11. 2022 do 25. 4. 2023), je třeba počítat od jeho podání (19. 7. 2022), potažmo od 24. 8. 2022, neboť fikci pobytu nelze stavět na roveň povolení k pobytu.
8. K námitce, že žalobou napadené rozhodnutí je v kategorickém rozporu s § 60 odst. 7 zákona o pobytu, kdy žalobce odvozuje důvodnost své žádosti, potažmo žaloby analogicky z § 68 odst. 3 písm. f) zákona o pobytu, které upravuje otázku posouzení doby pobytu cizince žádajícího o udělení trvalého pobytu, žalovaná uvádí, že nelze posuzovat žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny analogicky jako žádost o vydání povolení k trvalému pobytu, neboť jde o jiný typ pobytového oprávnění.

IV. Rozhodné skutečnosti vyplývající ze správního spisu

9. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce od 15. 11. 2022 do 25. 4. 2023 pobýval na území České republiky na základě dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území podle § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu.
10. Dne 15. 2. 2023 žalobce podal na Ministerstvu vnitra ČR žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny podle zákona o pobytu.
11. Po provedeném dokazování bylo prvostupňovým orgánem vydáno rozhodnutí, kterým bylo řízení o žádosti žalobce zastaveno s tím, že žalobce žádost podal na území, ač k tomu nebyl oprávněn. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce řádně a včas odvolal. Dne 21. 6. 2023 vydala žalovaná napadené rozhodnutí, kterým odvolání zamítla a potvrdila prvostupňové rozhodnutí.

V. Soudní přezkum

12. Městský soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:
13. Podle ust. § 42a odst. 6 zákona o pobytu v rozhodném znění *v průběhu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nebo na povolení k dlouhodobému pobytu vydané za jiným účelem může cizinec žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny podat na území ministerstvu. Žádost nelze na území ministerstvu podat, pokud cizinec na území pobývá na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území po dobu kratší než 6 měsíců nebo na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem sezónního zaměstnání.*
14. Podle ust. § 17 zákona o pobytu v rozhodném znění *cizinec může pobývat na území přechodně*
 - a) *bez víza,*
 - b) *na základě krátkodobého víza uděleného podle přímo použitelného právního předpisu Evropských společenství,*
 - c) *na základě dlouhodobého víza, povolení k dlouhodobému pobytu nebo povolení k přechodnému pobytu, nebo*
 - d) *na základě výjezdního příkazu.*

15. Podle ust. § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu v rozhodném znění *ministerstvo udělí vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území cizinci, který v době platnosti oprávnění k pobytu, jehož platnost nelze prodloužit, požádal na území o vydání povolení k trvalému pobytu podle hlavy IV, pokud je k tomu oprávněn a o této žádosti nebylo rozhodnuto v době platnosti oprávnění k pobytu cizince na území.*
16. Podle ust. § 60 odst. 7 zákona o pobytu v rozhodném znění *pokud o žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle § 33 odst. 1 písm. c) nebylo rozhodnuto v době platnosti oprávnění k pobytu cizince na území, cizinec podal žádost v době platnosti oprávnění k pobytu a byl podle § 69 oprávněn podat na území žádost o vydání povolení k trvalému pobytu, považuje se jeho další pobyt na území za pobyt na toto vízum, a to až do rozhodnutí o žádosti; v této době není cizinec oprávněn podat na území žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo další žádost o vydání povolení k trvalému pobytu.*
17. Podle ust. § 169r odst. 1 písm. c) zákona o pobytu v rozhodném znění *usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal na území žádost o povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, ač k podání žádosti na území není oprávněn.*
18. Před vlastním posouzením věci městský soud připomíná, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) nemusí soudy nutně reagovat na každý dílčí argument uvedený v žalobě. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (viz rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014 č. j. 7 As 126/2013-19). Podstatné je, aby správní soud v odůvodnění rozhodnutí postihl všechny stěžejní námitky účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i reakce na některé dílčí a související námitky (viz rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2014 č. j. 7 Afs 85/2013-33). Městský soud rovněž může pro stručnost odkázat na část odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, s nímž se ztotožňuje. Jak uvedl Ústavní soud, *není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná* (viz nálezn ze dne 12. 2. 2009 sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68.; srov. též rozsudky NSS ze dne 12. 3. 2015 č. j. 9 As 221/2014-43 či ze dne 25. 2. 2015 č. j. 6 As 153/2014-108).
19. Vzhledem k tomu, že žalovaná k výzvě městského soudu uvedla, že souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, a žalobce tak učinil konkludentně, postupoval městský soud podle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. a o podané žalobě rozhodl bez nařízení jednání.
20. Po seznámení se se správním spisem a po zhodnocení jeho obsahu a rozhodných skutečností dospěl městský soud k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Soud nepřisvědčil námitce žalobce, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť podmínkou pro podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území podle § 42a odst. 6 zákona o pobytu je pobývání na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území po dobu minimálně 6 měsíců. V posuzovaném případě ze správního spisu soud ověřil, že žalobce na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území pobývá až od 15. 11. 2022, což ke dni podání žádosti (15. 2. 2023) činí tři měsíce. Nebyly tedy splněny podmínky stanovené v citovaném ustanovení pro podání žádosti o vydání dlouhodobého pobytu za účelem společného soužití rodiny na území prvostupňovému orgánu.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

22. Soud nepřisvědčil ani námitce žalobce, že napadené rozhodnutí je v rozporu s § 60 odst. 7 zákona o pobytu, neboť upravuje zcela odlišnou situaci. Upravuje fikci dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území podle § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu, která má sloužit k setrvání na území v případech oprávněně podaných žádostí o trvalý pobyt. Tato fikce se pak uplatní pouze v případě, kdy bude žádost o vydání povolení k trvalému pobytu podána za podmínek stanovených v ust. § 60 odst. 7 zákona o pobytu. Vzhledem k tomu, že žalobce nepodával žádost o povolení k trvalému pobytu, nýbrž žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny, jde o ustanovení, které se na projednávanou věc nevztahuje.
23. Obecně platí, že fikci pobytu nelze stavět na roveň pobytového oprávnění. Fikce pobytu má především chránit cizince před nutností opustit území České republiky, než je s konečnou platností rozhodnuto o jeho žádosti o prodloužení povolení k pobytu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2020, č. j. 9 Azs 272/2019 – 47, bod 18). Smyslem fikce pobytu není umožnit cizinci podávat další žádosti v režimu zákona o pobytu cizinců, které jsou podmíněny existujícím povolením k dlouhodobému pobytu. I v pozdějším rozsudku ze dne 12. 8. 2021, č. j. 5 Azs 210/2020 – 48, bod 17, Nejvyšší správní soud stvrdil, že fikce pobytu není skutečným povolením k dlouhodobému pobytu.
24. Existence řádného pobytového oprávnění tedy není jen podmínkou pro samotné podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, nýbrž je současně podmínkou pro vyhovění takové žádosti. Jelikož délka řádného pobytového oprávnění žalobce nepřesáhla v době podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu 6 měsíců, je zcela bez významu, že žádost podával v době platnosti oprávnění k pobytu, a nikoliv v době fikce pobytu, neboť nebyla splněna podmínka minimální délky trvání takového pobytu ve smyslu § 42a odst. 6 zákona o pobytu.
25. Vzhledem k výše uvedeným důvodům městský soud žalobu zamítl podle ust. § 87 odst. 3 s. ř. s. v celém rozsahu jako nedůvodnou.

VI. Posouzení nákladů řízení

26. O náhradě nákladů soudního řízení městský soud rozhodl podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalované žádné náklady řízení nad rámec její úřední činnosti nevznikly. Městský soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. ledna 2024

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.